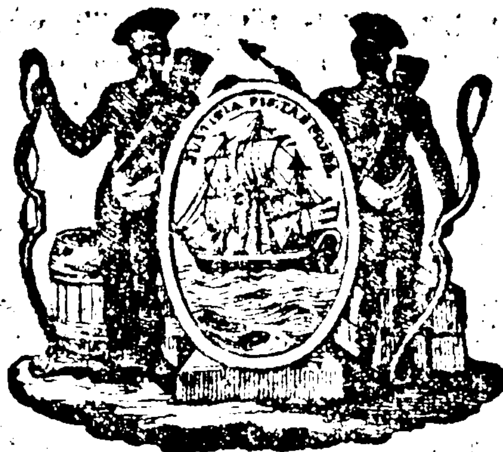
Ao. 1856. Donderdag

No. 89. 24 Julij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

21 Julij. Van de slavin *Bebé*, geboren in 1834, dochter van *Sophie*, toehoorende aan de minderjarigen: P. M. J. en G. Th. Sichterman.

» » Van den slaaf *Willem D*, geboren in 1844, zoon van *Esther*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. A. E. Gruis echtgenoot van P. Rompel.

» » Van het slavenkind *Arnoud*, geboren in 1855, zoon van *Susanna*, toebehoorende aan J. A. A. Salomons.

» » Van den slaaf *Frans Bakkie*, geboren in 1803, zoon van *Comtesse* toebehoorende aan den Houtgrond *Overtoom en Vreeland*, divisie *Para*.

» » Van den slaaf *Francisco*, geboren in 1826, zoon van *Anna*, toebehoorende aan S. P. M. Kant.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 *Julij* 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan het slavenkind *Martinus*, geboren in 1852, zoon van *Leentje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. L. Proefblad.

2o. Aan de slavinnen: *Elisabeth*, geboren in 1796, moedersnaam onbekend, en *Mietje*, geboren in 1854, dochter van *Appolonia*, toebehoord hebbende aan plantaadje *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

3o. Aan het slavenkind *Adolphina*, geboren in 1854, dochter van *Eva*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Voorburg*, divisie *boven Suriname* en *Thorarica*.

4o. Aan het slavenkind *Hermina*, geboren in 1852, dochter van *Johanna Margaretha*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. Weenink.

5o. Aan de slavin *Chrisje*, geboren in 1843, dochter van *Rosa*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. S. Daij.

6o. Aan het slavenkind *Joseph*, geboren in 1853, zoon van *Josephina*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

7o. Aan het slavenkind *Naatje*, geboren in 1852, dochter van *Première*, toebehoord hebbende aan A. B. Elias.

8o. Aan den slaaf *Charles*, geboren in 1823, zoon van *Nanette*, toebehoord hebbende aan J. J. H. Averlo.

9o. Aan de slavin *Leentje*, geboren in 1840, dochter van *Sophia*, toebehoord hebbende aan Plantaadje *Dageraad en Dankbaarheid*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

10o. Aan de slavin *Santje*, geboren in 1800, dochter van *Finette*, en haar kind *Francina*, geboren in 1825, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan de weduwe M. M. de Hart Jr. geboren van de Hart.

11o. Aan de slavin *Carolina*, geboren in 1840, moedersnaam onbekend, toebehoord hebbende aan plantaadje *Nieuw Acconoribo*, divisie *Matappica*.

12o. Aan de slavin *Coba*, geboren in 1833, dochter van *Aghsia*, en haar kind *Gustav*, geboren in 1853, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. A. G. von Königslöw.

13o. Aan de slavin *Antoinette*, geboren in 1833, dochter van *Theresia*, en hare kinderen *Marie*, geboren in 1851, en *Helena*, geboren in 1854, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel G. E. C. van Daalen.

14o. Aan den slaaf *Edwin*, geboren in 1825, zoon van *Plantina*, toebehoord hebbende aan Mr. J. Æ. Lisman (sedert overleden).

15o. Aan de slavin *Wilhelmijntje*, geboren in 1836, dochter van *Pollij*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan C. A. Dorwart.

16o. Aan de slavin *Christina*, geboren in 1808, moedersnaam onbekend, toebehoord hebbende aan J. H. C. Smoor.

17o. Aan den slaaf *Hermanus*, geboren in 1833, moedersnaam onbekend, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan S. Abendanon Sz.

18o. Aan de slavin *Leentje*, geboren in 1809, moedernaam onbekend, toebehoord hebbende aan F. G. Caupain.

19o. Aan den slaaf *George*, geboren in 1821, moedersnaam onbekend, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. M. Orsinga.

20o. Aan den slaaf *Joseph*, geboren in 1834, moedernaam onbekend, toebehoord hebbende aan John Wilson.

21o. Aan de slavin *Charlotte*, geboren in 1816, dochter van *Affiba*, en hare kinderen: *Elisabeth*, geboren in 1827, *Jacoba*, geboren in 1841, *Theodorus*, geboren in 1846, *Gerhardina*, geboren in 1849, en *Jan*, geboren in 1851, toebehoord hebbende aan de Weduwe M. M. Lelijveld geboren de Waal.

22o. Aan den slaaf *Pietje*, geboren in 1840, zoon van *Meintje*, toebehoord hebbende aan C. L. Muntz.

23o. Aan den slaaf *Frits*, geboren in 1829, zoon *Agatha*, toebehoord hebbende aan J. G. Warteman.

en 24o. Aan de slaven: *Cesar*, geboren in 1815, moedersnaam onbekend, *Apollo*, geboren 1816, moedersnaam onbekend, *Julia*, geboren in 1839, dochter van *Maria* en haar kind *Johanna Catharina Carolina*, geboren den 29 April 1856, *Thomas*, geboren in 1841, zoon van *Genie*, en zijn broeder *Anton*, geboren in 1844, *Truitje*, geboren in 1843, dochter van *Phibie* en hare zuster *Amelia*, geboren 1846, allen toebehoord hebbende aen G. C. B. Weissenbruch (nu boedel).

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren van:

1o. *Johannis Martinus Proeve.*
2o. *Elisabeth Eraad.*
Maria Rosalia Dankbaar.
3o. *Petronella Adolphina Drab.*
4o. *Hermina Weening.*
5o. *Petronella Chrisje Rellum.*
6o. *Joseph Adriaan Vreeswijk.*
7o. *Naatje Francina Selia.*
8o. *Charles Werdo.*
9o. *Leentje Kinz.*
10o. *Maria Santje Dart.*
Johanna Francina Dart.
11o. *Carolina Josephina Uchlein.*
12o. *Jacoba Johanna Henriette Bus.*
Gustaaf Bus.
13o. *Antoinetta Frederica Daals.*
Maria Magdalena Daals.
Helena Josephina Daals.
14o. *Edwin Johannis Martes Roomer.*
15o. *Gerhardina Wilhelmina Wartrod.*
16o. *Christina Elisabeth Smoor.*
17o. *Hermanus Frederik Gibraltar.*
18o. *Leentje Geuteren.*
19o. *Jacobus George Oringa.*
20o. *Joseph Henrij Sonli.*
21o. *Charlotte Adriana Yveld.*
Elisabeth Yveld.
Jacoba Yveld.
Theodorus Yveld.
Gerhardina Yveld.
Jan Yveld.
22o. *Pietje Johannes Kunts.*
23o. *Albert Frits Wartena* en
24o. *Cesar Frederik van Weissenbruch.*
Apollo Petrus van Weissenbruch.
Julia van Weissenbruch.
Johanna Catharina Carolina van Weissenbruch.

Thomas Johannis van Weissenbruch.
Anton George van Weissenbruch.
Truitje van Weissenbruch.
Amalia van Weissenbruch.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 23 Julij 1856.

Alzoo Henriette Johanna Faverij van het Gouvernement heeft verzocht om het erf aan de *Hof straat*, bekend onder La. F. No. 180, in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op het bedoeld erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Degenen die genegen zijn, zich als *LIJKDRAGERS* te engageren, vervoegen zich bij den ondergeteekende.

Paramaribo, den 21 Julij 1856.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Transport.

(10199) Den 21n. Julij 1856. V. A. Guilmin, Echtgenoot van H. Courtois, A. S. Guilmin en A. J. Guilmin, Echtgenoot van G. L. Pairaudeau, Erfgenamen van wijlen F. B. Guilmin, aan E. S. Samson, van het Huis verdeeld in *twee* Kamers, staande op het Erf aan den *Waterkant*, N. W. La. A No. 221, O. W. La. B No. 135.

Paramaribo, den 21 Julij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Door de *Commissie van Geneeskundig onderzoek en Toevoorzigt* wordt aan belanghebbenden kennis gegeven, dat de Heer Hendrik Schorrenberg, gepensioneerd Eerste officier van Gezondheid 2de. klasse, tot de uitoefening der *Genees* en *Heelkunde* in deze Kolonie is geïmmatriculeerd.

De Secretaris der Commissie voornoemd,
JOHs. ABRAHAMSZ.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

De *Observer* laat zich in een zijner laatste hoofdartikelen volgenderwijs over de Oostenrijksche alliantie uit:

Voor zoo verre Rusland betreft, verbond Oostenrijk zich met de Westersche mogendheden, omdat het *niet anders* kon. Het stond ons bij, niet omdat het ons beminde, maar omdat het bevreesd was voor Rusland. Wij zijn tevreden met dien bijstand, maar daar dezelve zonder liefde gegeven werd, nemen wij dezelven aan zonder dankbaarheid.

Met betrekking tot Frankrijk was het gedrag van Oostenrijk nog minder in overeenstemming met de inzigten van Engeland. De politiek van Engeland is om keizer Napoleon te ondersteunen, wanneer hij zich in eene verlichte rigting beweegt. Wij wenschen hem daarom geluk met de bescherming die hij aan kommerciele vooruitgang verleent, iets hetwelk aan zijne onderdanen, zelfs onder een willekeurig bestuur, eene zekere onafhankelijkheid van denkbeelden en handelwijze geeft. Stemt Oostenrijk met die insigten in? Neen, het staat in 't geheim, zoo niet openlijk, de alles terug drijvende en Bourbonsche partijen bij, en moedigt den keizer aan in zijne meest willekeurige handelingen. Wij zeggen daarom dat de ondervinding bewezen heeft dat indien wij gebrek hebben aan den materielen bijstand van Oostenrijk, het denzelven geven *moet* of het daartoe genegen is of niet, en dat wij, met betrekking tot deszelfs zedelijken bijstand, niets met hetzelve gemeen hebbende, ook volkomen overtuigd zijn dien niet te bezitten, hetzij wij het vleijen of ons tegenover hetzelve stellen.

Wij komen nu tot het punt hoe *wij zelven* Italie zullen behandelen. Hoe onzen koers te stevenen tusschen de rotsen van een volkomen *laisser aller*, en eene onvolkomene tusschenkomst. Hoe kunnen wij het Italiaansche volk overtuigen, dat *onafhankelijkheid* niet wil zeggen vergunning tot wettigen *sluipmoord*. En indien Italie het denkbeeld theoretisch aankleeft, hoe zullen wij het praktisch overtuigen, dat een morele bijstand aan de onafhankelijkheid en een konstitutionneel gouvernement geschonken, niet te kennen geeft phijsiken bijstand ten gunste van vrijheid en regeringloosheid. Dit is inderdaad eene moeijelijke taak. Bij lord Minto's afvaardiging, was de eenige fout die begaan was dat de lord door souvereinen, leeken en geestelijken werd bewogen, om onverzoenlijke punten in overweging te nemen. Wij souden nu aanraden dat Engeland geene verandering erkende, tenzij dezelve degelijk en wezenlijk gevestigd zij; dat onze ministers te Turin en te Parijs de mannen zijn die werkten, maar dat die te Napels en Florence zelfs eene uitdrukking die het gevoel zoude kunnen kwetsen, vermeden. Het geschreeuw aan te heffen: „Italie voor de Italianen" en hun Engelsche hulp te doen verwachten, is te dwaas. Het is niets anders dan den eenen invloed in plaats van den ander trachten te stellen, en die invloed is er een die gemakkelijk verloren gaat. Wij moeten niet vergeten, dat een groot gedeelte van de bevolking der groote steden openlijk met de willekeurige partij mededoet.

In Napels gelukt het den koning, het leger, de kerk en de *Lazzarons*, om al de pogingen der adelijken, der middel en verlichte klassen te vernietigen. De patriotten van Napels hebben geene ergere vijanden dan het verlaagde, half naakte en bijgeloovige gemeen, dat de kaaijen en straten van Napels opvult. En dat wat klaar en handtastelijk is te Napels, is ook eenigermate waar voor het overige van Italie.

Wij zeggen derhalve, dat men zich van hoon onthoude; laat ons eene standvastige, bestaanbare en ernstige hulp aan Sardinie in deszelfs strijd met Rome verleenen, en laat de *secularisatie* van het bestuur in den Kerkelijken staat het eerste onderwerp van beschouwing zijn. Hoe is het mogelijk dat men in het gouvernement van Rome, „de regte man op de regte plaats" kan vinden? Dat gouvernement is sedert 1850 in zijn wereldlijk bestuur gebleken zwak, stilstaande en onvoldoende geweest zijn. De rust wordt in de steden bewaard door vreemde garnizoenen, en de distrikten binnenslands worden overgelaten aan de bandieten, terwijl Rome in zijn geestelijk bestuur sedert 1850, getoond heeft, sterk, vooruitgaande en bekwaam te zijn. Wat kan daarvan de reden zijn? Wij twijfelen niet dat dit toeteschrijven is aan de daadzaak dat al het talent en de ijverzucht die in het land kunnen gevonden worden, zeer natuurlijk hunnen weg vinden in de geestelijke loopbaan, die een zoo veel grooter veld voor derzelver gelukkige uitoefening aanbiedt.

Dat het geval zijnde, en ons herinnerende de slechte gevolgen die daaruit ontstaan zijn dat wij steeds meer op ons genomen hebben dan wij zeker zijn te doen, laat ons eerst en voor alles op Sardinie het oog vestigen. Het is de *Sardinische* invloed dien wij in Italie moeten aanmoedigen niet de Engelsche; want het is in Sardinie dat wel bestuurde materieele kracht gevonden wordt. Het is dáár dat Italiaansche staatslieden kunnen gevormd worden, het is dáár dat de plant van Italiaansche nationaliteit moet groeijen, gewarmd door de zon der onafhankelijkheid, niet gedwongen door den stoof der tusschenkomst.

— De democratische vereeniging der Polen te Londen, protesteert thans in alle bladen, in haar eigen naam als ook in dien der Poolsche emigratie, tegen de belofte van amnestie van den czaar en tegen de aanneming er van door de Poolsche bannelingen, en wel op grond dat al diegenen, die zich in 1830 en volgende jaren gemengd hebben in den strijd tegen Rusland, onmogelijk er in kunnen toestemmen de plannen voor de onafhankelijkheid van Polen op te geven en als begenadigde misdadigers naar hun vaderland terug te keeren.

Frankrijk.

Het Sardinische gouvernement heeft besloten, om 2000 medailles uit te reiken aan de Fransche troepen der Krim. Van Turin schrijft men dat deze medailles evenredig zullen verdeeld worden tusschen de land, en zeemagt, overeenkomstig den wensch der Sardinische generaals, die in staat geweest zijn de diensten der soldaten en mariniers van de Franschen gedurende den laatsten oorlog te zien en te waarderen. De minister van oorlog van Sardinie heeft eene circulaire gezonden aan de officieren van het leger, waarbij zij berigt worden dat het Harer Majesteit de koningin van Engeland behaagd heeft een aantal medailles aan de Sardinische troepen, die gedurende den laatsten oorlog in de Oost gediend hebben, als eene belooning te schenken. Dit onderscheidingsteeken zal gegeven worden aan degenen, die in de Krim waren sedert den 9n. September 1854, daar al den tijd gebleven zijn, en zich onderscheiden hebben door dapperheid en goed gedrag. Al de officieren, al de koninklijke karabiniers, en al de troepen die op den 10 Augustus deel namen aan den slag der Tchernaija of op den 8 September 1855, kunnen eene medaille vorderen.

— Genua gaf op den 8n. Junij een groot onthaal aan generaal Della Marmora en de officieren en soldaten, die van de Krim teruggekeerd waren. De muncipaliteit gaf een banket in de groote zaal van het paleis der Dogen. Het voornaamste tooneel van het militaire feest was in den publieken tuin van *Aqua Sola*, alwaar een gastmaal werd gegeven aan 5000 soldaten en matrozen. — Negen ossen waren voor die gelegenheid gebraden in de keukens van een klooster, digt bij *Aqua Sola*. Een triomfboog was op het vierkante plein van *San Domenico* opgerigt geworden, zeer smaakvol versierd en met de vlaggen van Sardinie, Engeland, Frankrijk en Turkije aan den top.

Des avonds was de stad als in eene vlam gehuld door de illuminatien, die algemeen waren.

Er heerschte slechts één gevoel; op de plaats *Carolo Felice* te Genua zag men een doorschijnend motto, door gas verlicht, met de woorden:

„Mogen alle Italianen broeders blijven tot in den dood, en hun' geboortegrond vrij maken van vreemdelingen (*vreemde bezetting*)."

— Onlangs heeft men met een nieuwen voor de dienst des Keizers bestemden trein een proefrid op den spoorweg van Parijs naar Tours gedaan. Deze trein bestaat uit vijf waggons, welke door middel van eene galerij met elkander in verband staan, zoodat men zich uit den eenen waggon in den anderen begeven kan. Het is een volkomen vertrek met voorkamer, salon, slaapkamer en een salon voor het gevolg en de bedienden. Op den spoorweg van Orleans heeft men proefnemingen gedaan met een waggon, waarin zich acht bedden bevinden. Een bed zal slechts dubbel zooveel kosten als eene gewone zitplaats.

— De geneeskundige school te Alexandrie, die wegens de daarbij bestaande misbruiken, vroeger op bevel van Mehemet Ali was opgeheven, zal weder hersteld en alsdan door een Duitsch geneesheer bestuurd worden. Ook verwacht men te Alexandrie de reorganisatie van het centrale hospitaal van Cairo en de stichting van een Botanischen tuin. Als eene bijzonderheid wordt gemeld, dat Christelijke soldaten onder de Egyptische troepen, op bevel des onderkonings, op alle zon- en feestdagen naar hunne godsdienstige vergaderplaatsen moeten geleid worden.

Duitschland.

Het *German Journal* van Frankfort, deelt het volgende mede: Het bevestigt zich dat onderscheidene leden der voornaamste familien van Boheme, zich trachten te verstaan omtrent een aan den keizer in te dienen vertoog, ten doel hebbende de herstelling te verzoeken van de Staten van het koningrijk, met zoodanige wijzigingen, overeenkomstig den geest des tijds, als geschikt zijn om aan dat land eene meer degelijke vertegenwoordiging te geven, dan die welke aangeboden wordt in de meerdere beraadslagende vergaderingen, die men voornemens is in de onderscheidene provincien van het Oostenrijksch keizerrijk daar te stellen.

— Over keizer Alexander hoort men van wel onderrigte zijde zeer gunstige beoordeelingen uit Berlijn. Men roemt hem als een vriend van den vrede en der wetenschappen. Velen zijn van gevoelen, dat ten minste gedurende den tijd dat hij aan de regering zal zijn, geen oorlog gelijk de jongste in Europa of tegen Turkije zal uitbreken. Men spreekt nog altijd van de op handen zijnde verloving van den grootvorst Michael met de prinses Sidonie van Saksen. De regerende keizerin Maria Alexandrowna zal mede binnen kort het Pruissische hof bezoeken.

Rusland.

De Russische orthodoxe geestelijkheid is door eene onlangs uitgevaardigde ukase verrast. Zoo als men weet, moeten kinderen uit gemengde huwelijken volgens de grondstellingen van den staat in de orthodox-Grieksche godsdienst worden opgevoed. Thans is het eerste geval onder de regering van Keizer Alexander II voorgekomen (onder de vorige regering is het nimmer geschied), dat een Luthersch geestelijke in Koerland, die met eene tot de staatskerk behoorende Russische vrouw in het huwelijk getreden was, verlof bekomen heeft om zijne uit dien echt gesproten kinderen in de Luthersche godsdienst op te voeden. Deze uitzondering, hoewel slechts voor dit eene bijzondere geval geldig, heeft onder de geestelijkheid de bezorgdheid verwekt, dat zij welligt de voorbode zou kunnen zijn van meer dergelijke en doortastende veranderingen, die er meer toe leiden zullen om aan alle geloofsbelijdenissen dezelfde regten toe te staan.

Italie.

Er wordt tegenwoordig veel over Italie gesproken. Na de zaak van Turkije is die van Italie de allermoeijelijkste voor gansch Europa, en wanneer er onverhoopt weder oorlog mogt outstaan, zou wel de twistappel van Italie de oorzaak zijn. De moeijelijkheden zijn van in- en uitwendigen aard. Wat de uitwendige betreft, merkt men aan, dat Oostenrijk in een groot gedeelte van Italie regeert, en zijnen invloed over Toskane, Rome en Napels uitstrekt. Piemont is eerzuchtig en zou Oostenrijk dezen invloed gaarne betwisten. Frankrijk en Engeland zien uit verschillende oogen toe. Het vertegenwoordigend stelsel in Piemont kan der Fransche regering niet aangenaam zijn, door dien zij de parlementaire orde in Frankrijk heeft doen vervallen; maar evenmin is haar Oostenrijks invloed op Toskane, Rome en Napels aangenaam; in Rome en Napels zou zij den Oostenrijkschen invloed gaarne door een Franschen zien vervangen. Wat Engeland betreft, het steunt Piemont als hefboom van zijne belangen in Italie; het is noch Oostenrijksch noch Fransch gezind in Italie. Rusland heeft geen ander belang in Italie dan het nemen van eenige weerwraak; het neigt zich deswege naar Piemont tegen Oostenrijk, omdat het aan de Oostenrijksche staatkunde in de Donau-streken voornamelijk zijne nederlaag toeschrijft; ook schijnt het met Frankrijk, en men wil zelfs weten met Engeland, op beteren voet te staan dan met Oostenrijk. Dit alles doet sombere wolken over de toekomst van Italie bijeentrekken. Aangaande den inwendigen toestand dezes lands, bestaat in Piemont eene zekere rust, welke grooter zou kunnen worden, wanneer de Piemontesche Dupins en Isamberts (Ratazzi en andere advokaten) het land niet in godsdienstige beroering gebragt hadden. In Lombardije is de arme landman een vriend en de rijke grondeigenaar een vijand van Oostenrijk. De rest van Italie leeft onder het schrikbewind van de Mazzinisten aan de eene zijde, en aan de andere zijde onder den hevigsten druk van eene hoogst onverstandige, dikwijls waarlijk domme heerschappij der politie; daarenboven is de administratie middelmatig en het finantiele beheer hoogst ongunstig.

— Volgens een artikel van de ministeriele Londensche *Globe* schijnt het, dat de Engelsche bewindslieden aan het Oostenrijksche gouvernement tijd tot wijziging zijner staatkunde in Italie willen laten en beloofd hebben, zich intusschen te onthouden van alles wat de gemoederen in dat schiereiland nog meer in beweging zou kunnen brengen, maar tevens hebben gewezen op den ongeduldigen en onweerstaanbaren aandrang der publieke opinie in Engeland, die niet anders dan met eene wezenlijke verbetering van Itali's gesteldheid genoegen zou nemen.

Als om aan zoodanig eenen wenk nadruk bij te zetten, behelst de *Morning Post*, een orgaan van leden van het Londensche kabinet, thans dag op dag uiterst heftige artikelen over Italie. Zoo zegt dat blad in een zijner jongst ontvangen nommers:

» De zaken van Italie moeten geregeld worden, en met spoed. De ontploffing dreigende stoffen, welke aldaar opeengehoopt en in ijzeren banden geklemd worden, krijgen te meer kracht, hoe meer zij worden bekneld; en eene uitbarsting is onvermijdelijk, indien de veiligheidsklep niet geopend wordt. Reeds vertoonen zich alle door de ondervinding bekende voorboden van eene ontploffing, welke, zoo zij niet door de eenliglijk doelmatige middelen verhoed wordt, het gansche gebouw der Europesche beschaving zou kunnen schokken.

» De zaken staan geenszins zoo alsof de Italianen de vrijheid nimmer gekend hebben, en alsof zij zich nooit zelven hebben geregeerd. Integendeel, zij hebben zich zelven zoo goed geregeerd, dat zij, om eene uitdrukking van een ouden geschiedschrijver te bezigen, van kleine steden groote staten gemaakt hebben.

» Nooit is er in Europa een tijd geweest, waarin een staat geheel geen belang bij het lot zijner naburen had; maar in onzen tijd, is de wederzijdsche invloed der staten op elkander nog veel grooter geworden door dat het verkeer tusschen de volken in snelheid en gemak zooveel gewonnen heeft.

Alzoo zorgen wij voor ons eigen belang, wanneer wij een land van aanmerkelijke grootte en behoorende tot den staten-groep, waarvan wij zelven deel uitmaken, niet langer aan onregt en verdrukking ten prooi willen laten; en zelfs wanneer Engeland niet eene van de groote mogendheden ware zou het regt, ja pligt voor ons zijn, ten behoeve van dat land tusschen beide te komen met raadgevingen of zelfs op eene meer krachtdadige wijze.

» Tevens dient herinnerd te worden dat Italie geen erger vijanden heeft dan degenen die het luidruchtigst het vertrouwen der Italianen gevraagd en zich den naam van hunne beste vrienden aangematigd hebben; dan die ellendigen welke tegen alle orde en elke overheid zamenspannen, welke een voorwendsel voor de inlegering van Oostenrijksche troepen geleverd, vervolgens de Fransche tusschenkomst noodzakelijk gemaakt en alzoo het land hetwelk zij voorgaven te willen redden, in slavernij gebragt hebben. Die valsche vaderlandsvrienden, welke allen baatzuchtige bedoelingen hebben, terwijl sommigen van onmenschelijke misdaden verdacht gehouden worden, kunnen niets anders dan kwaad stichten; hunne beste plannen zijn slechts hersenschimmen, onvereenigbaar met den vrede der natien en zelfs met het bestaan der burgermaatschappij. Die lieden zijn een gevaar voor Europa, voor Italie een geesel en vloek.

» Italie heeft behoefte aan die getemperde vrijheid welke in zich zelve de kracht heeft om zich te ontwikkelen en om de bezwaren die zij mede brengt, te verhelpen. Een ontwikkeld volk als de Italianen kan niet rustig en welvarend zijn onder het onverbiddelijk en geweldadig gebod der dwingelandij; dat dit waar is, zal men erkennen als men let op den toestand van de Italiaansche landen welke in den ouden tijd of thans in het genot der vrijheid gesteld zijn, en daarmede den staat van het overige Italie vergelijkt."

Het Liefdadigheids-congres en de Tentoonstelling van Huishoudelijke voorwerpen te Brussel in September 1856.

(*Uit de Economist*).

Reeds voor bijkans zes jaren (het was in September 1847) werd, tijdens de bijeenkomst over het gevangeniswezen te Brussel, het plan geopperd tot eene zamenkomst van mannen, bekend door hun onderzoek naar den toestand der arbeidende en behoeftige volksklasse. Men beoogde het regelen en vergemakkelijken van briefwisseling tusschen die mannen en de bijzondere instellingen, en tevens eene nationale ruiling van inlichtingen, openbare en bijzondere verslagen en van over dit onderwerp uitkomende boekwerken. Tot hoofdzetel der vereeniging werd de stad Parijs, tot haar tijdschrift de aldaar verschijnende *annales de la charité* gekozen. De hierop gevolgde politieke verwikkelingen in 1848 vertraagden de uitvoering. De zaak kwam op nieuw ter sprake in 1853 tijdens de statistische bijeenkomst te

Brussel. Men kwam toen overeen, dat diegenen, welke in de verschillende landen zich met vraagstukken beteffende de ligchamelijke, zedelijke en verstandelijke verbetering van den arbeidenden stand en de behoeftige volksklasse onledig houden, zich op eenen nader te bepalen tijd te Brussel zouden vereenigen. De vereeniging of het centraal comite te Parijs hield reeds in Julij van het afgeloopen jaar, ter gelegenheid der algemeene tentoonstelling, eene voorloopige internationale bijeenkomst, waarop verscheiden buitenlandsche leden tegenwoordig waren. De zamenkomst te Brussel werd toen bepaald op 15 September 1856.

Men besloot den werkkring te verdeelen over verschillende bijeenkomsten, die achtereenvolgend in Belgie en andere landen zouden worden gehouden. De middelen, welke dienen ter verbetering van den toestand der arbeidende klasse, behooren deels tot het materieel, zedelijk en verstandelijk leven, deels tot de regeling van het werk of de inrigting van den arbeid, de verzachting van het lot der behoeftigen, de hervorming van het gevangenis of boetestelsel. Die gezamentlijke middelen vormen het patronaat der arbeidende en behoeftige volksklasse. In de toekomstige bijeenkomst te Brussel, welke omstreeks acht dagen zal duren, is men voornemens zich te bepalen tot het stoffelijke of materiele leven.

De middelen tot verbetering van het stoffelijk welzijn der arbeidende klasse zullen worden beschouwd uit een drieledig oogpunt: 1o. de voeding, 2o. de woning, het huisraad en de kleeding, 3o. de verbetering der werktuigen en de gezondheidsleer in haar verband tot de ambachts en fabrieknijverheid.

Bij de voeding zal vooral ter sprake komen, de voortdurende of tijdelijke ontoereikendheid der oogsten en der levensmiddelen, de verhooging van den prijs der eetwaren en der eerste levensbehoeften en de verhouding tusschen dien prijs en den gewonen standaard der dag of weekloonen. Hierbij zullen overwogen worden de middelen om de *voortbrenging te vermeerderen en den prijs der levensbehoeften te verminderen.*

Van het hoogste belang beschouwen wij het onderzoek naar de middelen ter verbetering der woningen van de arbeidende klasse. Slechte woningen zijn brandpunten van besmetting en aanleiding tot buitengewone sterfte in volkrijke of digtbevolkte steden. Reeds in 1852 kwam de zaak bij het gezondheidscongres, eveneens te Brussel gehouden, ter sprake en werden uit een hijgienisch standpunt eene reeks van maatregelen voorgesteld om volkrijke buurten en de woningen der arbeidende en behoeftige klasse gezonder te maken. — Men verlangt vooral de vorderingen te kennen te dien opzigte gemaakt in de vier laatste jaren, als ook de beraamde middelen en de voorschriften gegeven tot aanbouw van gezonde, geriefelijke en tevens goedkoope woningen voor arbeidende lieden.

Uit het derde of laatste oogpunt zal vooral gehandeld worden over de verbetering der hand- en andere werktuigen in gebruik bij de verschillende beroepen, de hijgienische maatregelen op werkplaatsen of het uitoefenen van zekere beroepen toepasselijk en de middelen ter voorkoming van ongelukken, waaraan sommige klassen van werklieden zijn blootgesteld.

Voorts zal beraadslaagd worden over de middelen ter regeling van internationale briefwisseling en mededeeling, het uitgeven van een halfjarig aankondigingsblad van werken en verslagen, welke in de verschillende landen op huishouding, liefdadigheid of armwezen betrekking hebben, het stichten in elk land van een museum of verzamelingen van huishoudelijke voorwerpen en de middelen ter onderlinge ruiling van modellen, stalen, beschrijvingen van voorwerpen, huisraad, enz., wier nut algemeen erkend is.

Wie Parijs bezocht, kent le Musée of l'école des arts et métiers, wie London bezocht, kent de Polytechnic institution en beschouwt beiden als twee hoogst nuttige en praktische instellingen, die hij in de eene of andere stad van zijn vaderland wenschte gevestigd te zien. Dit denkbeeld zweefde den ontwerpers van dit programma voor den geest, toen zij besloten aan de bijeenkomst te verbinden eene tentoonstelling van huishoudelijke voorwerpen uit verschillende landen bijeengebragt. Zij die voor de tentoonstelling voorwerpen wenschen in te zenden, zijn verpligt duidelijk op te geven den aard der voorwerpen, welke zij wenschen ten toon te stellen, hunnen prijs en bijzondere voordeelen, de plaats die zij beslaan naar de lengte, breedte en diepte. De beperktheid van het lokaal verbiedt de plaatsing van te groote voorwerpen van verzamelingen, welke te veel plaats beslaan. Men zal zich dienen te bepalen tot het zenden van één model of ééne staal van elke soort van voorwerp. Alle voorwerpen uit den vreemde gezonden genieten vrijdom van inkomende regten, 50 pCt. afslag op de transportkosten wanneer zij langs de spoorwegen van den staat worden verzonden. De tentoonstelling wordt geopend op 25 Augustus, gesloten op 5 October aanstaanden. De deelnemers zullen worden bekend gemaakt met de inrigting, het lokaal, tijd en wijze van toezenden, de redaktie en uitgifte van catalogus, de aanmoedigingen en belooningen.

Men verlangt 1o. modellen, plannen, teekeningen op metrische schaal van woningen voor arbeiders en behoeftigen en al wat daartoe betrekking heeft; zoals b. v. de gebezigde bouwmaterialen, 2o meubelen en huisraad in verband staande met de verwarming de verlichting, de wasch, de keuken en de voeding, het gerief van het huisselijk leven, de ligging, de zindelijkheid, de gezondheid en tevens al wat dient tot herstel, onderhoud en behoud der meubelen en van het huisraad. Het toegezondene moet aanbeveling verdienen uit het oogpunt van spaarzaamheid of goedkoopte, goeden smaak, sterkte of duurzaamheid. Toestellen voor verlichting of verwarming dienen waarborgen te geven tegen ongelukken door brand, toestellen tot spijsbereiding vrij te zijn van bestanddeelen schadelijk voor de gezondheid, meubelen en huisraad netheid of smaak met eenvoudigheid te paren. Het gesonde der ligging staat op den voorgrond bij voorwerpen kruiden of gewassen, welke hiertoe dienstig zijn.

Sterkte, goedkoopte en doelmatigheid is bij kleeding, linnen en de beste bestanddeelen, waaruit zij vervaardigd worden, een hoofdvereischte. Bij de toezending van levensmiddelen wordt vooral de voorkeur verleend aan die voedingsmiddelen of bestanddeelen, welke nog niet algemeen als voeding in zwang zijn, of waaraan men door een nieuw zamenstel of eene nieuwe bereiding een vroeger onbekend nut heeft weten te geven.

De verzameling van werktuigen moet dienen ter vergelijking van alle werktuigen in de verschillende landen in gebruik, van het eenvoudigste tot het meest ingewikkelde ten einde door vergelijking hun nut en hunne voordeelen te leeren kennen. Hiertoe behooren tevens de middelen gebezigd om werkplaatsen voor de gezondheid geheel of ten deele onschadelijk en het gebruik van sommige wertuigen minder gevaarlijk te maken.

De laatste klasse zal behelzen voorwerpen, welke den godsdienstzin, de ligchamelijke, zedelijke en verstandelijke opvoeding der arbeidende en behoeftige volksklasse bevorderen en een goedkoop het zedelijk en zinnelijk gevoel verhoogende volksvermaak verschaffen; als goedkoope muzijkinstrumenten, eenvoudige leertrant voor de muzijk en het teekenen, aankweeking van bloemen, gymnastische oefeningen en volksspelen.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

DINGSDAG den 22sten Julij 1856.

Het Huis en Erf gelegen aan de *Keizerstraat*, La. A No. 245.— *f* 5,000.— Th. GREEN.

Het Huis en Erf gelegen als voren, La. A No. 143.— *f* 4,000.— *Opgehouden.*

Beiden aankomende den Boedel F. B. GUILMIN.

Door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.

Het Huis en Erf gelegen aan de *Groote Dwars straat*, La. E No. 193, aankomende J. H. MULLER.— *f* 2.300.— *Opgehouden.*

Het Huis en Erf verdeeld in *drie* kamers gelegen aan de *Wageweg straat*, La. B No. 124, aankomende F. MAZER.— *f* 2,150.— *Opgehouden.*

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 23n. dezer, de N. Am. bark *Oceanus*, kapt. W. Adams, naar Boston; lading: 225 v. Melassie 25,415 Gallons, 199 v. Suiker. 280,265 pond, 10 balen heele koffij 1.555 pond, 68 b. Kakao 9 685 pond, 550 pond oud Koper, voor Exportatie 62 v. Kakao, 79 v. Nagels; en 3 v. Nagelstukken, en uit het Entrepot 15 Kelders Jenever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**